

епископи на древната апостолска западна иллирийска църква (Рим. XV, 19 ст.) сж се наричали съ своята скромна църковна титла „архиепископъ“, когато неговитѣ подведомствени църковно автономни митрополити-патриарси: Търновския и Ипекския сж се величаели съ громкитѣ почетни църковни титли „Патриарси“, но тоза громко название не е могло да ги извади изъ подѣ църковната каноническа власт на своя блаженейши архиепископъ на първа Юстинияния или България, въ църковния диоцезъ на когото сж влизали тѣхнитѣ автономни митрополии-патриаршии: Търновската и Ипекската. Ето защо знаменития грѣцки църковенъ историкъ Никифоръ Григораса говори: „Че Търновския епископъ е билъ подчиненъ на църковната каноническа власт на блаженейшия архиепископъ на първа Юстинияния — Охрида“.

Всички почетни църковни титули: екзархъ, папа, патриархъ и др. подобни сж само почетни титули, които иматъ вънкашно и не църковно значение и се употрѣбляватъ само въ обръщението къмто първенстващитѣ блаженейши архиепископи и глави на помѣстнитѣ самостоятелни църкви и се пишатъ на дѣлови книжа, а въ богослужението се употрѣблява каноническото название на самостоятелнитѣ архиепископи съ църковната титла „архиепископи“, съгласно 48-то правило на картагенския съборъ.

Когато се представи нѣкой блаженейши архиепископъ и глава на известна помѣстна църква, то до избирането на новъ блаженейши архиепископъ не могатъ да се предприематъ и решаватъ важни църковни дѣла отъ общъ църковенъ характеръ въ тази помѣстна църква — до избирането на новъ блаженейши архиепископъ, който да застане на чело на помѣстното църковно управление, съгласно църковнитѣ канони, както това ние виждаме изъ древната църковна история. Така напр. 30 египетски епископи, които заседавали на 4 Вселенски Съборъ, когато имъ предложили св. Отци на IV Вселенски Съборъ да подпишатъ посланието на Римския Папа Лева, то тѣ отказали да направятъ това, защото не е билъ избранъ новъ архиепископъ намѣсто низложения александрийски архиепископъ Диоскора. Казалъ е епископа Гериянъ, който е стоялъ во главе на 30-тѣ египетски епископи, които заседавали на събора: „Вѣру нашу, ми изложили во своемъ прошении, и ета вѣра оказывается не чуждою като-